

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Častiti volilci gorenjskih in notranjskih mest in trgov!

Jutri, v torek, dne 25. t. m., stopiti Vam je zopet na volišče ter izbrati si novega zastopnika za državni zbor, ker je dosedanji poslanec g. Anton pl. Globočnik odložil mandat.

Gospodje volilci! Treba nam je na Dunaju čvrste moči, treba celega moža, ki se bode neustrašeno potegoval za pravice in prospeh naroda. Kot tak mož kandiduje na podlagi programa narodne stranke, katerega so sestavili zedinjeni slovenski in istersko-hrvatski poslanci dne 2. oktobra 1890. in ga je potrdil shod zaupnih mož v Ljubljani dne 29. novembra 1894. leta čast. gospod

## Anton Koblar

kurat in deželni arhivar v Ljubljani.

Ta program, ki priznava „načela katoliške vere kot trden temelj razvoju slovenskega naroda“, ne brani duhovniku Koblarju prav zastopati verske interese, ako jih ni konservativno-židovska koalicija preveč potisnila v stran.

Da bode g. Koblar, glavni blagajnik in govornik družbe sv. Cirila in Metoda, neustrašeno potezal se za izvršitev enakopravnosti in branil pravice narodne, o tem ni treba govoriti.

Kandidat Koblar pozna razmere kranjskih mest in trgov ter bode mogel uspešno sodelovati za njih prospeh v narodno-gospodarskih in socialnih rečeh. Vrh tega ima kandidat toplo srce za ljudstvo, pozna njega težnje in se bode rad potezal za korist trgovcev, obrtnikov in delavcev.

Ker ima g. Anton Koblar vse potrebne lastnosti poslanca, priporoča ga podpisani odbor kot kandidata.

Gospodje volilci! Stopite složni in v obilnem številu na volišče ter ne dajte se begati od nikogar!

V Ljubljani, 21. svečana 1896.

Za izvrševalni odbor narodne stranke:

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški.

## Avstrija osamljena.

Koliko se je že proslavljala trodržavna zveza po vladnih in družih nemških listih, pa tudi v parlamentu. Na vse mogoče načine se je dokazovalo, kake koristi ima Avstrija od te zveze. Naglašalo se je, da država, ki nima nobenih zvez, nima nobenega upliva na svetovno politiko in ne more braniti svojih koristij.

Mi o koristi te zveze nikdar nismo bili prepričani. Italija in Prusija sta vedno bili sovražnici naše države in le čudno se je nam zdelo, da bi najedenkrat bili iz volkov postali krotki jagnjeti. Bili smo prepričani, da sta to zvezo sklenili jedino, da ju Avstrija varuje s svojo vojsko pred sovražniki. Italija je v vednem strahu pred Francijo, še bolj se pa Nemčija boji, da ne bi Francozi jej vzeli leta 1870. pridobljenih dežel. Avstrija je v trodržavni zvezi prevzela nalogo varuha Alzacije in Lotaringije za Nemčijo. Ko je bila Nemčija se s svojim dvoimnim postopanjem na berlinskem kongresu zamerila Rusiji, je bila v vedni nevarnosti, da bode kedaj napadena od dveh stranij, od Francije in njene zaveznice Rusije. Prisiljena je torej bila poiskati si zaveznico in zvit Bismarck je sklopil trodržavno zvezo.

Umestno je bilo pač vprašanje, kakšno korist bode Avstrija imela od te zveze. Da bi morda kaka tuja država, izimši zaveznicami sami, napala našo državo, ni bilo skoro misliti. Avstrija ima svoje koristi na jugu, in že dolgo teži, da razširi svoj upliv na Balkanu. Na videz se ji je že malo res to bilo posrečilo. V Srbiji in Bolgariji je bil mogočen avstrijski upliv. Toda to ni bil uspeh avstrijske diplomacije, nego krivda nekaterih nespretnih ruskih diplomatov. Važno vprašanje je pa bilo, če je trodržavna zveza zavezana varovati avstrijski upliv na Balkanu. Naši diplomatje so pri sklepanju te zveze na to računali, a v Nemčiji so pa drugače mislili. Zvezno pogodbo so tako stilizovali, da se ta zavezanost iz nje izvaja ne more. Lani je Bismarckovo glasilo ravno ob nastopu sedanjega avstrijskega ministra unanijih stvari Goluchovskega naravnost trdilo, da Nemčija ni nikakor zavezana podpirati avstrijske balkanske politike, a avstrijski vladni listi so se potolažili s tem, da odločujoči krogi v Berlinu drugače mislijo.

S tega časa se je pa v Turčiji in Bolgariji marsikaj prigodilo. Armensko vprašanje je bilo prišlo na dnevni red. Anglija in Avstrija sta z vso silo pritiskali na Turčijo. Jedenkrat je celo kazalo, da ima Avstrija vodilne niti v rokah. Stvar se je pa nakrat zasukala in odločuje ruski upliv v Carigradu. V oktobru lanskega leta je še avstrijski minister unanijih stvari pretil Turčiji s pritiskom velevladij, ako ne bode varovala kristijanov, a v januarju letos se je pa že izjavil, da se mora sultana pustiti na miru, sicer pride vse orijentsko vprašanje na dnevni red. Od kod taka prememba. Rusija se je uprla temu, da bi se na Turčijo pritiskalo in tako pospešil njen propad. Njej se sedanji čas ne zdi ugoden. In pomislite, kdo je podpiral Rusijo proti Avstriji in Angliji? Kakor posnamemo iz angleške modre knjige, Nemčija, naša zaveznica.

V Berlinu so si vedno prizadevali pridobiti prijateljstvo Rusije. Pod prejšnjim carjem to ni šlo, a pod sedanjim pa veje v Peterburgu nekoliko drugačna sapa. Rusija je še vedno v prijateljstvu s Francijo, a toliko je pa gotovo, da bi Franciji ne pomagala več pridobiti Alzacije in Lotaringije. Za Nemčijo je torej nevarnost odstranjena. Da, prigodilo se je nekaj drugega. Vsled premenjene ruske politike se je pojavila nova politična zveza, kakeršne bi nikdo ne bil pričakoval, zveza mej Rusijo, Nemčijo in Francijo. Ta zveza ni nikjer podpisana, a v svetovnih političnih vprašanjih se čuti njen upliv. V vzhodno-azijskem, armenskem, transvaalskem, egiptskem in venezuelskem vprašanju se kaže ta zveza. Pri taci razmerah Nemčija Avstrije več ne potrebuje. Gleda sedaj samo, da si ohrani prijateljstvo Rusije.

Zato jej je pa pomagala izriniti avstrijski upliv iz orijenta. Diplomatični nespah, ki smo ga doživeli v armenskem vprašanju, je izpodkopaval avstrijski upliv v Carigradu, Sotiji in Belemgradu. Da je bolgarski knez tako hitel spraviti se z Rusijo in popravoslaviti svojega sina, je pripisovati baš temu, da je videl, da se je upliv katoliške Avstrije moral umakniti uplivu slovanske Rusije. Nakrat so uničena mnogoletna prizadevanja avstrijske diplomacije. Avstrija je popolnoma omamljena, če tudi trodržavna zveza ni odpovedana. Nemčija ostaja v tej zvezi jedino zaradi tega, ker hoče imeti po Bismarckovem

## Listek.

### Prirodopisni in tehniški razgled.

Piše J.

IV.

Našim čitateljem je znano, v kake različne svrhe nam danes služi papir. Poleg porabe za tisek, za pisanje in zavijanje, mogli bi naštetih pre mnogo zanimivih slučajev, v katerih industrija z vspehom poseza po papirnatih izdelkih. V Ameriki in na Angleškem tekó papirnata kolesa pod železnimi vagoni; papirnate umivalne skleda, papirnati sodi in drugo papirnato orodje je prišlo tudi na kontinent. V novejšem času so jeli delati iz papirja tudi ploče za pade v vežah, kuhinjah, prodajalnicah, v kopališčih itd., posebno pa strešno opeko. Papirjena masa (celuloza) se stisne v posebne modle, kakor glina pri izdelovanju navadne opeke, potem pa se prevleče s kalijevim vodnim steklom (Kaliwasserglas). Papirnati opeki moramo vtisniti poljubne okraske in dati različne barve, kar je za razne bogate stavbe jako ugodno. Da je taka opeka zelo vztrajna in da ji ne škoduje ne vročina, ne

mraz, ne mokrota, dokazuje nam splošna lastnost papirja; tudi vbije se nikdar ne, glede varnosti proti ognju pa stoji na isti stopinji, kakor znani strešni klej, ki je zakonito pripoznan kot ognjevarna streha.

Ko iščemo vzrokov raznih boleznij, povprašamo se danes pač v prvi vrsti, je li morebiti kak bacilus oni skrivni hudobnež, ki prouzroča dotično neprijetno stanje. Jetika in tifus, škrlatinka in davica, kolera in kuga — in kakor se še zvejo te ali one ljubeznjive naše spremljevalke na tej cvetoči zemlji — vsaka ima svojega bacila. Bacilus je oni diabolus, ki zavratno napade človeka ter ga spravi le prerad v zgodnji grob. Lov na te nevidne sovražnike je danes predmet mnogobrojnemu študiju; cvet prirodopisnih raziskovalcev se bavi svoje žive dni jedino le z bacili. Vspeh se kaže na raznih črtah in upati je, da bode veda vsled spoznanja bacilskega življenja v kratkem našla za razne bolezni sredstva, o katerih se starejši medicini še sanjalo ni. Tudi mi se bodemo tam pa tam bavili z bacili. Za danes naj začnemo z zastopnikom, ki neposredno ne posega škodljivo v naše življenje, torej z bolj nedolžnim baciličkom, da se nam ves rod preveč ne zastudi. Naš bacilus živi v Črnem

Morji in tu prouzročuje jako zanimive prikazni. Znano je, da ima Črno Morje dokaj žveplenega vodik v sebi. V globinah nad 180 metrov je toliko tega smrdečega plina, da poginejo v njem vsa živeča bitja. Črno Morje je torej v globokejših svojih plastéh prav za prav mrtvo morje. V bakteriološki zavodu v Odesi so jeli preiskovati te interesantne razmere. Vzeli so vodo iz globine 30, 72, 700, 1560 in 2170 metrov ter našli povsod razne male organizme, osobito pa rujavi bacilus, ki se stoji iz nezrečeno malih palčic. Te palčice imajo lastnost, da pri popolni odsotnosti zraka iz sulfatov in sulfidov direktno izločavajo žvepleni vodik. Koliko mora pač biti v vsem Črnem Morju teh bacilov, da z njihovo pomočjo nastane ona ogromna množina imenovanega plina?

Ker že govorimo o morju, podamo tu par črtic o največjem kupčijskem parniku, kar jih sploh reže mokri element. V Belfastu so ga spustili v morje, krstili so ga pa na ime „Cevic“. Dolg je 150 m, a gonita ga dve mašini s trojno ekspanzijo. Namenjen je za prevažanje živine iz Amerike v Evropo. V njegove prostore se postavi lahko 20 konj in 800 glav goveje živine.



izreku dve železi v ognju. V tej diplomatični spletki se je pa pokazalo, da ni brez jedra stari rek: „Bog varuj me prijateljev, sovražnikov se bodem že sam.“

## Državni zbor.

Na Dunaji, 21. februarja.

V današnji seji poslanske zbornice se je nadaljevala razprava o načrtu volilni reformi, a pravega zanimanja ni bilo.

Prvi je govoril dr. Laginja, priznal je, da se načrt vsaj toliko ozira na avtonomijo dežel, da določa za vsako vsaj eden mandat, obžaloval pa, da se ni upoštevalo samo število prebivalstva ter napovedal preminjevalni predlog, mereči na to, da se Istra razdeli na dva okraja za novo kurijo.

Malorus Barwinski je grajal, da se poleg zastopstva interesov stvarja nova kurija z občno volilno pravico.

S temperamentom in veliko odločnostjo je govoril posl. Pernerstorfer. Potegoval se je seveda za splošno volilno pravico, razmesaril vladni načrt in podajal posamične stranke.

Govorila sta še poslanca grof Dubsky (moravski veleposestnik) in Hauck (protisemitski nacionalec), potem je pa prišel na vrsto generalni govornik dr. Menger, ki je na dolgo in na široko razpravljaj o splošni volilni pravici in polemizoval zlasti z Luegerjem in Dipaulijem.

Po takimenovanih stvarnih popravkih je zbornica skoro soglasno odkazala vladni načrt odseku za volilno reformo in potem nadaljevala pretrgano razpravo o proračunu naučnega ministerstva.

Minister baron Gautsch je govoril obširno o raznih nasvetih glede preuredbe srednjih šol. Posl. Kurz in dr. Sviežy sta govorila o srednješolskih razmerah in je zlasti drugo imenovani poslanec postavil v pravo luč nemški boj zoper poljsko gimnazijo v Tešinu.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

## V Ljubljani, 24. februarja.

**Volilna reforma.** Badeni niti poljskega kluba ni zadovoljil s svojo volilno reformo. Celo tako proti njej Poljaki ne zabavljajo, kot so proti Taaffejevi, to pa iz dveh vzrokov. Prvič je nekoliko slabša in manj nevarna poljskemu plemstvu in drugič je njen oče Poljak, s katerim je pa treba malo lepše govoriti. Nevoljni so pa seveda, da Badeni poprej ni poljskega kluba vprašal, kako naj sestavi načrt, kakor ga tudi Taaffe ni bil. V poljskem klubu ne vlada glede volilne reforme popolna jedinstvo. Med drugim je več poljskih poslancev nakrat posebno navdušenih postalo za znani koalicijski načrt volilne reforme, ki se je rodil v famoznem pododseku. — Kakor se zatrjuje, se grof Badeni ne misli ozirati na levičarske želje, da bi v bodoče bilo treba dvetretjinske večine za vsako raširjenje volilne pravice v že obstoječih kurijah.

**Volilna pravica hlapcev.** Znano je da naši konservativci se s Taaffejevo volilno reformo zaradi tega niso mogli sprijazniti, ker bi s hlapci bili imeli enako volilno pravico, kakor gospodarji. Badeni je pa v svojem volilnem načrtu izključil hlapce od volilne reforme in je menda mislil, da se bode s tem posebno prikupil g. Klunu in Povšetu. To se mu ni posrečilo, gosp. Klun se je sedaj potegnil za volilno pravico hlapcev. Rekel je da po Taaffejevem volilnem načrtu pač ni bilo umestno, da bi bili volili hlapci, ker bi bili volili v jedni kuriji z gospodarji. Sedaj, ko se osnuje nova kurija, bi to ne bilo več neumestno. Iz tega govora je prav jasno, da gospodje konservativci smatrajo hlapce za ljudi nižje vrste, ki pač smejo voliti, toda take pravice pa le ne smejo imeti, kakor drugi državljani, kateri kaj imajo. Pri naših konservativcih torej človek še vedno le toliko velja, kolikor plača.

**Občinske volitve na Dunaju.** Agitacija ni sedaj tako hrupna, kot je bila v lani. Dela se bolj tajno od obeh strani. Sicer pa agitacija nima več obširnega polja, kajti vsakdo na Dunaju se je že odločil za to ali ono stranko. Pregovoriti sedaj skoro nikogar ni več mogoče. Posebno protisemitje slepo zaupajo v svoje vodje. Levičarski listi sami priznavajo, da ni nobenega upanja, da bi liberalci zmagali. Sedaj gre k večjemu še za to, ali protisemitje zmagajo s toliko večino, kot so bili zmagali pri zadnjih volitvah, ali pa z nekoliko manjšo. Liberalni listi se samo nadejajo, da se vlada ne bode udala, temveč bode razpustila zopet mestni zbor.

Sedaj še vlada ni izrabila vseh sredstev, ki jih ima proti protisemitom na razpolago. Hinavski liberalci tožijo, da se bode tako dolgo kratila Dunaju avtonomija in bode vodil mestno upravo okrajni glavar Frühbeis. Seveda ta hinavščina ne bode nič pomagala, kajti vsakdo ve, da bi bil že dr. Lueger dunajski župan, da niso liberalci rovali proti njemu.

**Razpor mej francoskima zbornicama** še ni poravnal. Senat je vladi izrekel večkrat nezaupnico, a zbornica poslancev je pa z zaupnico mu odgovorila. Ministerski predsednik Bourgeois je povedal senatorjem, da se na njih marnje ne bode oziral, temveč ostane, dokler mu zbornica poslancev zaupa. Senatorji so se zaradi tega čutili močno razžaljene. Pretili so že, da bode ustavil senat svoje delovanje, a so se premislili. S tem bi bili prisilili, da se bi zbornica razpustila. Pri novih volitvah bi pa utegnili radikalci dobiti veliko večino in na to bi prišla na dnevni red revizija ustave. Senatorji se že boje, da bi se morda dobila večina za odpravo senata. Prebivalstvo je nevoljno na senat, ker je že preprečil več dobrih zakonov.

**Vstaja na Kubi.** Novi poveljnik na Kubi je popolnoma vreden naslednik maršala Camposa. Vedno poroča o novih zmagah, a pri vsem tem pa vstahi vedno zmagujejo. Celo vladni telegram je moral priznati, da so vstahi Jaruro napali ter ječo in več družih hiš zažgali. Seveda vladni telegram pristavlja, da so potem vladne čete zopet ustaše z velikimi zgubami pognale v beg. Vstaški vodja Maceo je bil celo ubit. Španska poročila se posebno s tem odlikujejo, da so vsacega vstaškega vodjo vsaj kacic desetkrat proglasila za mrtvega. Tudi o Maceu naj-novejša poročila že priznavajo, da je živ in zdrav in se le pripravlja, da o ugodni priliki zopet napade Špance. Seveda španski poveljnik bode pa zopet poročal o španski zmagi.

## Volilni shod.

V telovadni dvorani v „Narodnem domu“ se je včeraj dopoldne vršil volilni shod, kateri je sklical dež. poslanec mesta ljubljanskega gosp. Ivan Hribar, da poroča o svojem delovanju v mino-lem zasedanju dež. zbora kranjskega.

Shod, ki je bil jako dobro obiskan, je volil predsednikom g. Kunca, kateri je dal besedo gospodu sklicatelju.

Posl. g. Hribar je omenil, da je pred volitvijo obljubil, poročati po vsakem zasedanju o svojem delovanju v dež. zboru, in zvest tej obljubi je sklical ta shod. (Dobro-klici.) Nadaljeval je potem nekako tako-le:

Nasledki katastrofe, katera je lani zadela mesto ljubljansko in okolico, so dali mnogo dela. Jaz in vsa narodna stranka smo se na to posebno ozirali.

Jeden prvih predlogov, kateri sem sprožil, je bil ta, naj se po katastrofi zadeti hišni posestniki oproste deželnih naklad v tistem obsegu, kakor jih je oprostila davkov država z zakonom z meseca junija l. l. V finančnem odseku sem se potegoval, da se oproste hišni posestniki v polni meri v zmislu državnega zakona, a ta nasvet ni obveljal, pač pa se je dovolilo 5letno oproščenje za vse tiste stavbe, za katere je država dovolila 25letno oproščenje. S tem pa še ni rečeno, da bi se oproščenje za daljšo ali krajšo dobo ne moglo zopet podaljšati. Ljubljanskim hišnim posestnikom bo s to olajšavo gotovo pomagano, korist pa bodo od nje imeli tudi vsi drugi sloji, ker vsled te olajšave ne bo preveč poskočila cena stanovanj.

Dalje sem predlagal, naj se izposluje pri vladi, da bi za Ljubljano in okolico dovolila novim industrijalnim podjetjem, ki proizvajajo take produkte, kakeršni se v naši državi še ne fabrikujejo v zadostni meri, take davčne in pristojbinske olajšave, kakor jih je dovolila za Trst in občino Milje. Če se to zgodi, imela bode Ljubljana veliko korist. Pomnožilo se bode število prebivalstva, kar bo trgovcem in obrtnikom na korist, ljudje bodo imeli zaslužka, a tudi kmetovalcem v okolici bo to koristilo, ker bodo svoje pridelke lahko bolje prodajali. Dotični predlog so podpisali poslanci vseh treh strank in je torej upati, da se bo vlada nanj ozirala, zlasti vsled izrednih razmer, nastalih po potresu. Če se dosežejo te olajšave, bode to na korist tudi dež. financam, ker bodo nova podjetja prevzela velik del tistih bremen, katere zdaj nosijo davkoplačevalci.

Potres je ljubljanski Grad tako poškodoval, da je postal neraben. Justični erar je mestu ponudil, naj kupi Grad in k njemu spadajoče posestvo. Mesto bi te ponudbe skoro ne moglo sprejeti, ker bi si naložilo veliko breme. Že popraviljanje Gradu bi stalo jako veliko. Svoj čas je na Gradu stanoval dež. glavar, zdaj bi se ta pač lepo zahvalil, ko bi se mu tam ponudilo stanovanje. (Veselost.) Popraviljanje bi se ne izplačalo, pa tudi podiranje bi veljalo jako veliko. Gotovo pa je, da bi bil Grad velika korist za mesto, če bi ga dobilo brezplačno v last. Z Grada je najkrasnejši razgled. Lahko bi se torej na Gradu napravila naselbina, katera bi zamogla sosebno tujce k nam vabiti. Čim dobimo električno razsvetljavo, dala bi se z majhnimi troški napraviti dvigalnica. Zategadelj sem jaz predlagal v dež. zboru, naj se vlada naprosi, da prepusti mestu Grad in k njemu pripadajoče posestvo brezplačno. Upati je, da erar to stori, ker mu Grad ne more nič koristiti, pač pa mu bode prouzročal precejšnjih stroškov.

Mej stvari, ki so v zvezi s potresom, spada tudi moj predlog, naj dež. zbor podpira prošnjo mesta ljubljanskega za novo brezobrestno posojilo. Država ni mesta pomagala toliko, kolikor bi bila morala in kakor bi bilo potrebno po prouzročeni škodi. Po poizvedbah magistratovih se je dokazalo, da 561 posestnikov ni dobilo toliko pomoči, da bi si bili pomagali. Ti žele državne podpore še 2,700.000 gld. Z ozirom na to je mestna občina prosila, naj se dovoli 1,500.000 gld. brezobrestne ponapredščine in 1,000.000 gld. po 3% obrestovanega posojila in je na moj predlog deželni zbor to prošnjo priporočal vladi na uvaževanje. Ker je na Dunaji dobro znano, da z državno podporo in z milodari še polovica škode ni poravnana, je opravičeno upanje, da se bode prošnji ugodilo.

Vlada je glede davkov dovolila mestu velike olajšave, a te so vsled postopanja dež. vlade postale precej iluzorne. Vlada n. pr. ni dovolila, da bi se hišnim posestnikom, ki so dobili kako podporo ali posojilo, odpisal davek, ne glede na to pomoč, in tudi ni dovoljevala, da bi hišni posestnik smel dobljeno posojilo v slučaju, da proda svojo hišo, cedirati svojemu nasledniku. Ker je to krivično, sem predlagal, naj se naprosi ministerstvo, da se pri odpisu davkov ne upošteva dobljena podpora in da se dovoli cediranje posojil. Pričakovati je, da vlada ne bo več tako strogo postopala, kakor doslej, saj bi s tem le dosegla, da bi se hiše ne popravljale, ali pa bi se skrivaj sklepale pogodbe, prvi posestnik pa bi hišo na svoje ime dal popraviti, samo da bi dobil podporo, oziroma posojilo. (Dobro-klici.)

Posvečeval pa svoje pozornosti nisem samo potresnim zadevam, nego skušal tudi drugače koristiti svojim volilcem. Tako sem se zavzel za to, naj bi novo železniško ministerstvo ukazalo južni železnici, da popravi in poveča svoj kolodvor v Ljubljani. Predlagal sem to že v pretekli dobi dež. zbora. Južna železnica ni hotela takrat nič storiti, ker ni vedela, če se podržavi ali ne. Sedaj se ve, da se je podržavljenje odložilo na nedoločen čas. Južna železnica ve, da nje kolodvor ne zadošča potrebam, ne stori pa nič. Želeti je, da bi železniško ministerstvo z vso resnobo ukazalo odpraviti nedostatke. Znano je tudi, da morajo na Dunajski cesti časih vozovi čakati kar po 1/4 ure. Na moj predlog je dež. zbor sklenil zahtevati, naj se podmosti cesta ali naj se kolodvor na drugi strani razširi. Stvar se bo s tem novič spravila v razgovor in se tako utegnili naposled vendar ugodno rešiti.

Druga važna stvar, katero sem sprožil, je ta, naj bi se poleg mestne klavnice napravil kolodvor. Na moj predlog je dež. zbor sklenil prositi upravni svet dolenskih železnic, naj ugodi tej nujni želji prebivalstva. Kakor mi je povedal predsednik upravnega sveta dolenskih železnic, baron Schwegel, je mogoča ugodna rešitev. S tem bi bilo ustrezno domačinom in tudi tujcem, prihajajočim na naše semnje. (Dobro-klici.)

Predlagal sem nadalje, naj se nekatere vasi v ljubljanski okolici, kakor Studenec, Iška vas itd. ločijo iz zdravstvenega okrožja šmarijskega in priključijo ljubljanskemu. Stori sem to na željo dotičnih prebivalcev, Ljubljano pa zanima to zategadelj, ker je s tem nekaj storjeno za povzdigo prometa v našem mestu.

Stavil sem tudi predlog, naj dežela ustanovi živino zavarovalnico. Stvar je težka in pred vsem treba za nje presojanje potrebnega statističnega



materijala. Take studije se ne dajo dognati v 1 ali v 2 letih, za to treba časa, a če se izkaže, da bi se taka zavarovalnica rentirala, bi bila ž njo storjena velika dobrota prebivalstvu.

Na shodu pred volitvami sem dejal, da bom zopet predlagal ustanovitev dež. hipotekarne banke. Svojo obljubo sem izpolnil. Dež. zbor je sprejel moj predlog, naj dež. odbor poizveduje, kako uspevajo taki zavodi v drugih kronovinah. Če bo odgovor ugoden, in to bo, se ustanovi zavod, kateri bo deželi dajal lepe dohodke.

Dalje sem predlagal, naj se nastavi posebni deželni nadzornik za ljudske šole. Zdaj imamo za ljudske in za srednje šole le jednega nadzornika. Ljudske šole je težje nadzorovati, nego srednje, a intenzivno nadzorovanje je jako potrebno. Ker je nadzorstvo povsod razdeljeno, sem predlagal, naj se zgodi to tudi pri nas. Vlada je izjavila, da predlogu ne nasprotuje. Po tem takem dobimo torej v Ljubljano zopet jednega dobro plačanega uradnika in preskrbljeno bo dobro nadzorovanje šolskih zavodov.

Iz vrst volilcev se mi je izrekla marsikatera želja. Skušal sem je izpolniti in bom tako tudi v bodoče ravnal. (Dobro klici) Tako je dež. zbor vzprejel mojo resolucijo, naj se dimnikarska dela oddajajo potom dražbe, in je vzprejel moj predlog glede draginskih doklad učiteljem.

Ker nam nedostaja gotovih šolskih knjig, stavil sem v tem oziru primeren predlog in dež. zbor ga je vzprejel.

Jedno vprašanje me je spravilo v nasprotje z mojim tovarišem poslancem Grassellijem, vprašanje, ali naj je dovoljeno zidati štiri ali samo trinadstropne hiše. Jako čudno bi bilo, ko bi se v Ljubljani prepovedalo, kar je dovoljeno po celi drugi deželi. Reklo se je, da je v trinadstropnih hišah v slučaju potresa večja varnost za življenje kakor v štirinadstropnih. A veščaki so izrekli, da je nevarnost še večja v trinadstropnih hišah, če so tako visoke, ko štirinadstropne, in take bo dovoljeno zidati, to pa zagadatelj, ker so štirinadstropne hiše, v katerih je več stropov, bolj vezane, kakor trinadstropne. Na moje stališče je uplivalo tudi to, da bi se hišnim posestnikom ne prikrajšala dobrota 25letnega oproščenja davkov, in pa to, da bi stavbeni prostori izgubili nekaj svoje vrednosti, ko bi se smele zidati le trinadstropne hiše. Ker tudi cenjenih stanovanj zelo primankuje in bodo prav v 4. nadstropju stanovanja po ceni, je stvar važna za vse prebivalstvo. Moj predlog se je vzprejel in mislim, da sem s tem ustregel volilcem. (Dobro klici.)

Kakor je občno znano, so deželne finance v precej slabem stanju, največ zagadatelj, ker je dež. zbor vedno le dajal, ne da bi se dovolj oziral na to, koliko ima dežela dohodkov. Začelo se je kopičenje dolgov in prodajanje obligacij. Zdaj imamo 1/2 milijona gold. dolgov, premoženja v obligacijah pa precej manj ko prej. Ako bi deželni zbor še na prej tako gospodaril, bi prišli do tega, da bi bilo treba povišati dež. naklade za 10, morda celo za 15 odstotkov. Vsled tega sem v finančnem odseku sprožil misel, naj se doklade zvišajo za 2% in naj se za gotove izdatke, kakor v kmetijske namene, za šolske zgradbe itd. določi svota 95.000 gld., katera se ne sme prekoračiti. Tovariš posl. Luckmann se je oklenil mojega predloga. Vprašanje je bilo, ali naj se poveča doklada na indirektno ali na direktno davke. Indirektni davki zadenejo največje siromake in jim podraže živila, dočim ne zadenejo velikih podjetij, kakor južno železnico, ki plačuje 150.000 do 160.000 gld. direktnega davka. Dež. zbor je vzprejel predlog, naj se povišajo naklade na direktno davke za 2%. Ker se bo odslej določevalo, koliko je smeti v gotove namene porabiti, bo s tem doseženo, da ne bo treba naklad več povišati. Ako bi se to ne bilo letos zgodilo, bi se bile morale za nekaj let naklade dosti bolj povišati. V svojem srci sem prepričan, da je bilo 2% povišanje veliko bolje nego nadalnje kopičenje dolgov in zato sem za povišanje glasoval. Če sem storil prav, razsodite vi.

Ko je govornik končal, zadoneli so po dvorani živahni klici: Dobro! in Živio Hribar!

Predsednik g. Kunc je konštatoval, da je posl. Hribar prvi upeljal redno poročanje in izrekel željo, naj bi ga posnemali drugi poslanci.

Kot pooblaščenec zaveze obrtnih zadrug je g. Šturm s toplimi besedami povdarjal, da je poslanec Hribar vestno in skrbno zastopal koristi svojih volilcev in predlagal, naj se mu izreče zahvala in

priznanje (Burni Živio-klici.) Nadalje je govornik prosil poslance, naj takrat, kadar pojde v dež. zboru za zgradbo deželnih poslopij, gleda na to, da se bo jemal ozir na domače obrtnike in ne na tujo umazano konkurenco, ki jemlje domačinom zaslužek. Prepričani smo, da naš poslanec nikdar ne dela praznih obljub, in upamo, da se bo za nas potegoval.

Predsednik g. Kunc je konštatoval, da se je predlagana zaupnica soglasno vzprejela.

Posl. Hribar se je zahvalil za zaupnico in glede zgradbe dež. poslopij rekel, da bodo on in vsi poslanci narodne stranke odločno zastopali interese domačih obrtnikov, zajedno pa je obrtnikom priporočal, naj dokažejo, da hočejo in znajo konkurirati tudi s tujci. Če želi kdo kak svet ali pouk, naj se zaupno obrne do mene, jaz sem vedno pripravljen ustreči vsakemu.

To pojasnilo je bilo vzprejeto z živahnimi Živio klici, na kar je predsednik g. Kunc zaključil zborovanje.

## Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. februarja.

— (Za jutranjo državnozbornsko volitev) objavil je sobotni „Slovenec“ kandidato g. Gabrijele Jelovška za Vrbnike proti kandidatu naše stranke, gosp. Antonu Koblarju. Posrečilo se je torej kanoniku Klunu in kompaniji v zadnjem trenutku, da so izkuhali „posiljeno zelje“ v osebi g. Jelovška, ki se na ta način da zlorabiti proti vse časti vrednemu duhovniku in značajnemu rodoljubu. Obžalujemo to tem bolj, ker je g. Jelovšek sam te dni raznim osebam pripoznaval, da ne sili v državno zbornico in da mu tudi zasebne razmere nikakor ne pripuščajo, pohajkovati po Dunaji. Naša klerikalna stranka ima že to srečo in predrznost, da je v stanu vsiljevati volilcem le poslanca, ki se mandata branijo, dobro vedoč, da mu niso kos in da s tem riskirajo le obsodbo nezmožnosti in nedelavnosti v bodočem javnem mnenju. Za gosp. pl. Globočnikom naj pride g. Gabrijel Jelovšek!! Samo, da ima g. Klun svoj „stimmvieh“, in potem je vse jedno, če je mandat za Slovence in volilcepiškav oreh! Mi menimo, da bodo gorenjski in notranjski meščani jutranji dan odločno protestirali zoper take politične igrače. To so dolžni storiti vsi, ki so razsodni in nezavisni. Kandidat narodne stranke, g. Koblar, je dosedaj vedno z besedo in dejanjem kazal, da ima veselje in polno zmožnostij za politično delovanje, in vsak je lahko prepričan, da ga je v to kandidato napotila jedino le želja, koristiti kot državni poslanec domovinski stvari in težnjam naših mest in trgov. Zagadatelj še enkrat apelujemo do volilcev, naj jutri skrbno za izvolitev g. Koblarja!

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Za jutri določena predstava „Fausta“ se je morala opustiti, ker v torek čez dan godbe ni dobiti, brez potrebne skušnje pa se taka velika opera ne more spraviti dostojno na oder. Prihodnja predstava bo v četrtek in sicer se bo pel „Faust“.

— (Slovensko gledališče) Sinoči se je drugič in menda zadnjič igrala „Precijoza“. To pot je zbor pel dva zbora. Igralo se je prav dobro, a gledališče ni bilo dobro obiskano.

— (Umrl) je danes zjutraj znani ljubljanski odvetnik g. dr. Jožef Sajovic.

— (Koncert „Glasbene Matice“ na Dunaji) Dunajski listi vseh strank so jako simpatično pozdravili vest, da priredi „Glasbena Matica“ na Dunaju dva koncerta.

— (Zdravniška zbornica kranjska) je volila tajnikom dr. Gregoriča, blagajnikom dr. Bocka.

— (Pomiloščeni kaznjenci.) Cesar je pomilostil 26 kaznjencev od katerih so bili 3 v mari-borski kaznilnici, 3 pa v kaznilnici v Begunjah.

— („Potresni vlak“.) Javili smo že, da se obnovi na gorenjski progi takozvani „potresni vlak“, za kateri je prosil tudi dež. zbor. Vlak bode začel voziti dne 1. maja in je za sedaj določeno, da bode vozil do jeseni. Čas odhoda in prihoda na posamične postaje bo isti, kakor lani.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo svojo 90 vodstveno sejo dne 13. februarja t. l. v pisarni „Slov. Matice“. Začetek seje ob 1/3. uri popoldne. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Andrej Zamejic. Prvomestnik otvori sejo z

običajnim pozdravom ter prebere tik pred sejo došle dopise. Blagajnik naznani, da je družba od 5. decembra 1895. do 13. februarja 1896 leta imela 4447 gld. 92 kr. dohodkov in 6541 gld. 02 kr. stroškov, primankljej znaša torej 2093 gld. 10 kr. Za šolsko poslopje v Velikovcu je ta čas družba plačala 3300 gld.; za nakup in popravo šolske hiše v Trstu pa 1500 gld. 80 kr. Ko so se sprejeli razni nasveti in rešile prošnje, zaključil je prvomestnik sejo ob 1/2.7 uri zvečer.

— (Napadeni dijaki.) Včeraj se je zbralo nekaj srednješolskih dijakov na Gradu pod razvalinami starega gradu. Zabavali so se z nedolžno igro, kar se pritepe tolpa kakih dvajset ljubljanskih barab ki napadejo dijake s takomenovanimi boksarji.

— (Gimnazijsko poslopje v Kranju.) Stavbeni departement ministerstva notranjih del je zavrgel projekt, kateri je za gimnazijsko poslopje v Kranju izdelal civilni arhitekt H. Jeblinger iz Linca, kateri je, kakor pravi ministerski odlok, „namentlich in Kirchenbauten vielbeschäftigt“. Kakor znano, je g. Jeblinger izdelal tudi načrt za dež. dvorec. Tudi tistemu načrtu se pozna, da je njega oče „namentlich in Kirchenbauten vielbeschäftigt“. Stavbeni odbor je sedaj ljubljanskemu arhitektu in stavbenemu mojstru g. Viljemu Treotu naročil, napravo načrtov za gimnazijsko poslopje v Kranju. Kakor se kaže, je vedno najbolje, da se človek drži domačih podjetnikov.

— („Zamaknjena Alenka“.) Tudi v širših krogih po imenu „Zamaknjena Alenka“ znana in sosebno v ribniški dolini „čislana“ Magdalena Gornik je sinoči na Gori pri Sodražici umrla.

— (Maloruski izseljenci.) Kakor smo te dni poročali, moralo je nekoliko dnij ostati na kolo-dvoru v Gorici 235 maloruskih izseljencev, katerih italijanske oblasti niso pustile preko meje, izseljenci pa se niso hoteli vrniti v staro domovino. Tu je bilo treba nujne odpomoči, kajti nikakor ni bilo možno dopustiti, da ti izsesani nesrečneži ostanejo na Goriškem kolodvoru, bivajoči v vagonih, kdo zna, koliko časa še. Po šestih dnevih dogovorile so se vendar avstrijske oblasti z italijanskim agentom za izseljevanje ter z prefekturo v Vidmu, da so italijanske oblasti pustile te izseljence proti meji. Jeden del izseljencev se je odpeljal minoli četrtek iz Gorice v Genovo, kjer se vkreca v Brazilijo, ostali izseljenci pa so se odpeljali v petek. Bog daj, da bi jim bila v novem svetu sreča milejša, nego jim je bila v stari domovini Galiciji.

— (Ubojstvo zaradi 5 novčičev.) Dne 18. t. m. bil je nekje v Poreški okolici javen ples. Moški udeleženci so morali plačati za vsako ranjanje po 5 nč. „Denarničar“ te šagre, Štefan Cattumar, sprl se je z nekim Bertosso, ker je poslednji trdil, da je plačal Cattumarju 10 nč. za dva plesna komada, v tem, ko je Cattumar trdil, da mu je Bertosso plačal samo 5 nč. za jeden plesni komad. Prepir je končal s tem, da je Cattumar ubodel Bertossa z nožem v stegno. Rana bila je, kakor so konštatovali pozneje, 10 cm. globoka ter je bil nož prerazal glavno žilo na stegnu. Ubogi ranjeni je umrl po nekaj minutah, ker mu je bila odtekla kri. Cattumarja so zaprili.

\* (Terezijanska akademija na Dunaji.) v kateri se odgajajo plemenitaški sinovi, slavi danes 150letnico svojega obstanka. Akademijo je ustanovila cesarica Marija Terezija ter vodstvo poverila jezuitom. A ti so le malo časa imeli zavod v svojih rokah. Marija Terezija jim je kmalu vodstvo odvzela in od tedaj ima zavod posveten značaj.

\* (Ljubosumen vojak.) Vojak Vaclav Kozum v Piseku je imel znanje s hčerjo nekega godca. Deklina je vesele narave in ljubi ples. Na pustni torek jo je nje ljubeč na nekem javnem plesu grdo pretepal, ker je plesala z nekim drugim fantom. Te dni je Kozum zvečer ušel iz vojašnice in v mestnem parku čakal na svojo od dela v neki tovarni vračajočo se ljubimko. Ko je ona zagledala vojaka s puško v roki je bežala, vojak pa je krenil za njo. Deklina je skočila v neko prodajalnico, Kozum pa je planil k njej in kličoč: Umreti moraš! nameril puško. Dotični trgovec je zgrabil vojaka, tako da ni mogel puške sprožiti in je dekle utegnulo zbežati. Vojak se je na to vrnil v park in se tam ustrelil.

\* (Nesreče na morju.) Iz Odese se javlja, da je bil dne 19. t. m. na Črnem morju strašan vihar, pri katerem so se potopili trije ruski in štirje inozemski parniki ter 18 jadrenic. Utonilo je nad 100 oseb

## Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz nabiralnika gostilne „Mali Triglav“ v Spodji Šiški 3 krone z geslom: „Poštena krčma vsake vasi — Nabiraj pridno mali, srčni dar! — Naš narod mili naj se spasi: — Jeziku tujmu vklanjat' se nikár! Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!



## Brzjavke.

**Dunaj 24. februarja.** Poslanska zbornica je v današnji seji dokončala razpravo o poglavju „centrala“ proračuna naučnega ministerstva in začela razpravo o poglavju „bogočastje“.

**Dunaj 24. februarja.** Poljski klub je sklenil zahtevati, naj se da Gališki v peti kuriji 19 mandatov namesto predlaganih 15.

**Dunaj 24. februarja.** Nemški nacio- nalci so sklenili predlagati, naj se iz proračuna naučnega ministerstva črta postavka za celjsko gimnazijo. Ker bodo levičarji in protisemitje glasovali za ta predlog, je potrebno, da pridejo vsi slovanski poslanci na Dunaj, zlasti ker simpatizuje z nacionalci tudi katoliška stranka Dipaulijeva.

**Trst 24. februarja.** Vsi premogariji v Albionu so ustavili delo, ker se je določilo, da se bo odslej vsak mesec delalo le 18 dni. Jeden rov stražijo vojaki.

**Carigrad 24. februarja.** Policija je aretovala več visokih častnikov in uradnikov, kateri so bili v zvezi z mladoturškim revolu- cijskim komitejem.

## Tuji.

23. februarja

Pri **Malič:** Gluck, Pušenjak, Köstler, Lowensohn, Kamanaf z Dunaja. — Schirr iz Monakovega. — Globočnik iz Kranja. Mehl iz Trsta. — Lerkowitz iz Gradca. — Wachs, Schreiber iz Lundenburga.

Pri **Lloyd:** Selach iz Kočevja. — Golob iz Toplice.

## Umrlj so v Ljubljani:

20. februarja: Marija Skofic, usnjarskega trgovca vdova, 74 let, sv. Petra cesta št. 32 let, ostarelost. — Ana Predovič, posestnikova vdova, 85 let, Poljanski trg št. 5, pljučnica.

22. februarja: Franc Žargi, delavčev sin, 23 me- secev, Rožne ulice št. 8, davica. — Jera Jakič, delavka, 22 let, Karolinska zemlja št. 21, jetika. — Marija Mittermaier, delavčeva hči, 13 mesecev, sv. Jakoba trg št. 1, forunculosis. — Vida Galjot, delavčeva hči, 13 mesecev, Dunajska cesta št. 35, božjast.

## Meteorologično poročilo.

| Febr. | Čas opa- zovanja | Stanje baro- metra v mm. | Tempe- ratura v °C | Vetrovi    | Nebo     | Mokrina v mm. v 24 urah |
|-------|------------------|--------------------------|--------------------|------------|----------|-------------------------|
| 22.   | 9. zvečer        | 740.2                    | — 4.5              | moč. vzh.  | oblačno  |                         |
| 23.   | 7. zjutraj       | 744.1                    | — 6.7              | moč. vzh.  | pol obl. | 0.0                     |
|       | 2. popol.        | 743.5                    | — 1.8              | moč. vzh.  | jasno    |                         |
| 24.   | 9. zvečer        | 744.0                    | — 6.0              | moč. vzh.  | jasno    |                         |
|       | 7. zjutraj       | 743.1                    | — 5.4              | m. vzsvzh. | oblačno  | 0.0                     |
|       | 2. popol.        | 741.7                    | — 3.1              | m. vzsvzh. | oblačno  |                         |

Srednja temperatura sobote in nedelje —4.0° in —4.8°, oziroma za 4.5° in 5.4° pod normalom.

## Dunajska borza

dné 24. februarja 1896.

|                                                       |     |      |    |     |
|-------------------------------------------------------|-----|------|----|-----|
| Skupni državni dolg v notah . . . . .                 | 100 | gld. | 95 | kr. |
| Skupni državni dolg v srebru . . . . .                | 101 | „    | —  | „   |
| Avstrijska zlata renta . . . . .                      | 121 | „    | 65 | „   |
| Avstrijska krona renta 4% . . . . .                   | 101 | „    | 40 | „   |
| Ogerska zlata renta 4% . . . . .                      | 122 | „    | 15 | „   |
| Ogerska krona renta 4% . . . . .                      | 99  | „    | 10 | „   |
| Avstro-ogerske bančne delnice . . . . .               | 997 | „    | —  | „   |
| Kreditne delnice . . . . .                            | 381 | „    | 10 | „   |
| London vista . . . . .                                | 120 | „    | 70 | „   |
| Nemški drž. bankovci za 100 mark . . . . .            | 58  | „    | 95 | „   |
| 20 mark . . . . .                                     | 11  | „    | 77 | „   |
| 20 frankov . . . . .                                  | 9   | „    | 57 | „   |
| Italijanski bankovci . . . . .                        | 42  | „    | 90 | „   |
| C. kr. cekini . . . . .                               | 5   | „    | 65 | „   |
| 4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld. . . . .      | 151 | gld. | —  | kr. |
| Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld. . . . .         | 193 | „    | 25 | „   |
| Dunava reg. srečke 5% po 100 gld. . . . .             | 128 | „    | —  | „   |
| Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . . . . | —   | „    | —  | „   |
| Kreditne srečke po 100 gld. . . . .                   | 198 | „    | —  | „   |
| Ljubljanske srečke . . . . .                          | 22  | „    | —  | „   |
| Rudolfove srečke po 10 gld. . . . .                   | 23  | „    | 75 | „   |
| Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld. . . . .         | 173 | „    | 75 | „   |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . . .           | 498 | „    | —  | „   |
| Papirnati rubelj . . . . .                            | 1   | „    | 28 | „   |

## Praktikant

(1987—1)

se vzprejme v trgovino z modnim blagom pri J. S. Benedikt-u v Ljubljani.

## Trgovski pomočnik

z dobrimi spričevali se vzprejme takoj v trgovino raznovrstnega blaga pri Ivanu Varšek-u na Raki, Dolenjsko. (1974—3)

## Učenec

vzprejme se takoj pri Vlacu Selbt u, dimni- karju v Oberwölz-u na Gorenjem Štajerskem. Učni pogoji, kakor se dogovoré. (1963—3)

## Postrojno olje

ubranjuje, da usnje ne splesni in ne smolari in od- stranjuje plesnobo in smolo, tako da postane staro usnje tako, kakor bi bilo novo, če drugače ni pokvarjeno od solca in škodljivih obujek. — Tudi se proizvaja

## mast za kopita in vozove.

Cena pušici ali steklenici 10, 20, 40 in 80 kr. Prepro- dajalcem se daje popust. — V zalogi pri K. Weber-ju v Ljubljani. — Cenik naj se zahteva od tovarne

J. BENDIK-a (1148-11)

v št. Valentinu pri Steyru, Nižja Avstrija.

C. in kr. 3. dragonski polk kralj Albrecht saski.

**Spričevalo.** Od Vas proizvajana in polku v presku- snjo izročena redilna mast za usnje se je v imenovano svrhu izročila poveljništvu 3. eskadrona in je isto, potem ko se je Vaša redilna mast uporabljala skozi 6 tednov za mazanje čevljev in za omaščenje jermenja, o tem sledeče poročalo:

„Jedenkratno mazanje škornjev s svinjsko mastjo stane primeroma 1 krajcar, dočim stane redilna mast samo 1/3 kr. Omaščenje s svinjskim salom napravi usnje za malo časa mehko in jako raztegljivo, tako da mrz in mokrota lahko gresta skozi; imenovana redilna mast provzroča, da postane usnje sicer mehko, ne pa tudi raztegljivo, v sled česar se ubranjuje udiranje mokrote. Jermenje, če se maže s to mastjo, postane jako mehko, ne da bi se raztegovalo. Kadar se maže škornji in kadar se čisti jermenje, dati je na vsak način prednost redilni masti za usnje pred vsemi drugimi do sedaj navadnimi sredstvi. Dalje javljam, da je Vaša redilna mast z ukazom polkovniškega poveljstva št. 2 z dné 8. jan. 1878 vsem oddelkom polka priporočevana v svrhu konserviranja škornjev in jermenja. Da se raba Vaše zares izborne redilne masti kar najbolj mogoče razširi v c. in kr. vojski, Vam na Vašo dotično zahtevo izpostavljam to spričevalo.

Enns, dné 14. januarja 1878.

Krieghammer l. r., polkovnik, (sedaj c. kr. držav. vojni minister).

## Schicht'ooo

patentovano milo

(1788—11)

z znamko „labud“ je naj- boljše vseh mil.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

## Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Katopno omenjeni priključni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

### Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 12. uri 5 min. po moč osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Baljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Bolnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebb, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipek, Dunaj via Amstetten.

06. 5. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Baljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.

06. 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

06. 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Baljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

06. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Baljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bragene, Gurth, Genovo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budo- jevic, Pilsen, Marijine vane, Hebb, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipek, Dunaj via Amstetten.

06. 7. uri 20 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Razna tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

### Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06. 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipek, skaga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Bolnograda, Ljubno, Steyr, Gmunden, Ischl, Aus- see, Ljubna, Celovec, Baljak, Franzensfeste, Trbiš.

06. 5. uri 10 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.

06. 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipek, skaga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Bolnograda, Ljubno, Steyr, Paris, Geneve, Gurth, Bragene, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiš.

06. 5. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.

06. 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Baljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.

06. 5. uri 35 min. zvečer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.

06. 5. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu in Ljubana, Baljaka, Celovec, Pontabla, Trbiš.

### Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

06. 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.

06. 5. uri 5 min. popoldne . . . . .

06. 5. uri 50 min. zvečer . . . . .

### Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

06. 5. uri 55 min. zjutraj s Kamnika . . . . .

06. 12. uri 15 min. popoldne . . . . .

06. 5. uri 30 min. zvečer . . . . .

(1705-45)

Dobra in izučena

(1969—3)

## prodajalka

30—40 let stara, se vzprejme takoj za specerijsko pro- dajalnico in prodajo tobaka pri J. Modic-u v Nové- vasi pri Rakeku. Pogoji se izvedó pri dotičniku.

500 kg

## dobrega medu

posebno za krmenje čebel, prodam po nizki ceni. Manj kot jeden sodček, to je 50 kg, ne od- pošiljam.

A. Dominko

(1989—1) v Čezsoči p. Bovec.

Kot

## potovalec

ali

## zastopnik

tvrdk na debelo, tovarniških in podobnih podjetij, želi nekdo takoj nastopiti.

Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Sloven- skega Naroda“.

(1988—1)

Naznanjam slav. občinstvu, da sem se prese- lila s

## prodajalnico mleka

na Kongresni trg št. 14, zraven gospoda Flšerja

ter priporočam dobro sveže mleko, jako fino namizno surovo maslo, dobro kislo smetano, maslo, smetano za kavo in jako dobro ste- palno smetano. Postrežba hitra pri zmernih cenah.

(1968—3)

Franja Škof.

## Izjava.

Obžalujem vse razžaljive govorice, katere sem raztrosil proti rodbinam Pollack in Zelený, ker so popolnoma neresnične.

Javno preklicujem gori imenovani rodbini žaleče besede v vsem obsegu.

Rudolf Seemann

uradnik kranjske industrijske družbe na Jesenicah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

## Naznanilo.

## VIII. redni občni zbor

I. ljubljanskega uradniškega konsumnega društva

vrišil se bode

(1990)

dné 8. sušca t. l. ob 3. uri popoldne

v poletni dvorani hotela „Pri Maliču“.

Letna poročila ter vabila k obnemu zboru z dnevnim redom poslala so se p. n. društvenikom direktno.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.